Projektas

LIETUVOS RESPUBLIKOS PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO NR. IX-675 2, 4, 5, 11, 17, 30, 39, 55 STRAIPSNIŲ, 3 PRIEDĖLIO PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 30^1 STRAIPSNIU ĮSTATYMAS

2018 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 2 straipsnį 4^1 dalimi:

„4^1. **Kontroliuojamasis užsienio apmokestinamasis subjektas** (toliau – **kontroliuojamasis užsienio subjektas**):

1) kontroliuojamasis užsienio apmokestinamasis vienetas;

2) Lietuvos vieneto nuolatinė buveinė, kurios pajamos nepriskiriamos Lietuvos vieneto mokesčio bazei pagal šio Įstatymo 4 straipsnio 1 dalį.“

2. Papildyti 2 straipsnį 4^2 dalimi:

„4^2. **Kontroliuojamasis užsienio apmokestinamasis vienetas** (toliau – **kontroliuojamasis užsienio vienetas**) – užsienio vienetas, kuriame Lietuvos vienetas vienas arba kartu su susijusiais asmenimis paskutinę to užsienio vieneto mokestinio laikotarpio dieną tiesiogiai ar netiesiogiai valdo daugiau kaip 50 procentų akcijų (dalių, pajų), balsavimo teisių ar teisių į paskirstytinojo pelno dalį arba išimtinių teisių jas įsigyti.“

3. Pakeisti 2 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. **Vienetų grupė –** grupė, kurią sudaro patronuojantysis vienetas ir jo patronuojamasis (dukterinis) arba keli patronuojamieji (dukteriniai) vienetai, kuriuose patronuojantysis vienetas tiesiogiai arba netiesiogiai valdo daugiau kaip 25 procentus akcijų (dalių, pajų), balsavimo teisių ar teisių į paskirstytinojo pelno dalį arba išimtinių teisių jas įsigyti.“

4. Pakeisti 2 straipsnio 22 dalį ir ją išdėstyti taip:

„22. **Nuolatinė buveinė** – užsienio vieneto veiklos Lietuvos Respublikoje arba Lietuvos vieneto veiklos užsienio valstybėje vieta, įskaitant veiklos vykdymą visoje arba tam tikroje atitinkamos valstybės teritorijoje. Užsienio vienetas laikomas veikiančiu per nuolatinę buveinę Lietuvos Respublikos teritorijoje, jeigu jis Lietuvos Respublikoje: nuolat vykdo veiklą arba vykdo savo veiklą per priklausomą atstovą (agentą), arba naudoja statybos teritoriją, statybos, surinkimo ar įrangos objektą, arba gamtos ištekliams tirti ar gauti naudoja įrangą arba konstrukciją, įskaitant tam naudojamus gręžinius arba laivus. Nuolatinumą apibrėžia, atstovo (agento) statuso priklausomumo ar nepriklausomumo kriterijus nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliota institucija.“

5. Pakeisti 2 straipsnio 29 dalį ir ją išdėstyti taip:

„29. **Pozityviosios pajamos** – kontroliuojamojo užsienio subjekto pajamos ar jų dalis, įskaitomos į Lietuvos vieneto pajamas šio Įstatymo 39 straipsnio nustatyta tvarka. Kontroliuojamojo užsienio vieneto pajamos ar jų dalis įskaitomos paskutinę kontroliuojamojo užsienio vieneto mokestinio laikotarpio dieną proporcingai Lietuvos vieneto valdomų akcijų (dalių, pajų), balsavimo teisių ar teisių į paskirstytinojo pelno dalį arba išimtinių teisių jas įsigyti skaičiui.“

6. Pakeisti 2 straipsnio 38 dalies pirmąją pastraipą ir ją išdėstyti taip:

„38. **Tikslinė teritorija** – užsienio valstybė arba zona, įtraukta į finansų ministro nustatytą Tikslinių teritorijų sąrašą. Į šį sąrašą užsienio valstybė arba zona įtraukiama, jeigu atitinka bent du iš šioje dalyje nustatytų kriterijų:“.

7. Pakeisti 2 straipsnio 41 dalį ir ją išdėstyti taip:

„41. Kitos šiame Įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatyme, Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse, Lietuvos Respublikos baudžiamajame kodekse, Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatyme, Lietuvos Respublikos draudimo įstatyme ir Lietuvos Respublikos kino įstatyme, kiek tai neprieštarauja šiam Įstatymui (išskyrus Civilinio kodekso įsakmiai nurodytus atvejus).“

2 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 4 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Į Lietuvos vieneto pajamas taip pat įskaitomos pozityviosios pajamos šio Įstatymo 39 straipsnyje nustatyta tvarka. Į Lietuvos vieneto (Europos ekonominių interesų grupės dalyvio) pajamas taip pat įskaitomos tos Europos ekonominių interesų grupės pajamos šio Įstatymo 39^1 straipsnyje nustatyta tvarka.“

3 straipsnis. 5 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 5 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. Lietuvos vieneto, nuolatinių buveinių pagal šio straipsnio 9 dalyje nustatytą formulę apskaičiuota apmokestinamojo pelno iš turto naudojimo, pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn dalis apmokestinama taikant 5 procentų mokesčio tarifą, jeigu:

1) pajamas iš minėto turto naudojimo, pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn gauna tik jį sukūręs Lietuvos vienetas ar nuolatinė buveinė ir tik jie dėl minėtų pajamų uždirbimo patiria visas išlaidas ir

2) turtas yra pagal autorių teises saugoma kompiuterio programa ar patentabilumo kriterijus (naujumas, išradimo lygis, pramoninis pritaikomumas) atitinkantis išradimas, apsaugotas Europos patentų tarnybos, Europos ekonominės erdvės valstybėje arba valstybėje, su kuria sudaryta ir taikoma dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis, išduotais patentais ar papildomos apsaugos liudijimais.

2. Papildyti 5 straipsnį 8 dalimi:

„8. Šio straipsnio 7 dalies nuostatos taikomos ir tuo atveju, kai Lietuvos vieneto arba nuolatinės buveinės sukurtas turtas yra jų naudojamas pagal išimtinę licenciją. Lengvata pradedama taikyti, kai jau yra atsiradusios autorių teisės, paduota patento paraiška, išduotas patentas, įsigaliojęs papildomos apsaugos liudijimas ar kai yra suteikta išimtinė licencija. Kai lengvata taikoma nuo patento paraiškos padavimo, o patentas nėra išduodamas, arba kai patentas pripažįstamas negaliojančiu, taip pat pripažįstamas negaliojančiu papildomos apsaugos liudijimas arba išimtinė licencija yra negaliojanti, sumokėtas pelno mokestis nuo apmokestinamojo pelno iš turto naudojimo, pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn dalies, apskaičiuotos pagal šio straipsnio 9 dalyje nustatytą formulę, privalo būti perskaičiuota už visus mokestinius laikotarpius, kuriais buvo taikyta lengvata, atsižvelgiant į Mokesčių administravimo įstatymo 68 straipsnio nuostatas.“

3. Papildyti 5 straipsnį 9 dalimi:

„9. Apmokestinamojo pelno iš turto naudojimo, pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn dalis apskaičiuojama pagal šią formulę:

$$\frac{\text{Tinkamos finansuoti išlaidos}}{\text{Visos išlaidos}} \times \text{pelnas iš turto naudojimo, čia:}$$

tinkamos finansuoti išlaidos – sąnaudos, patirtos mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros veikloje sukuriant turtą, priskiriamos prie mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros darbų sąnaudų, kurios tris kartus gali būti atskaitomos iš pajamų, išskyrus tas sąnaudas, kurios patirtos dėl susijusių asmenų veiklos, ir turto, nurodyto šio straipsnio 7 dalies 2 punkte, įsigijimo išlaidas. Į formulę įtraukiama apskaičiuota tinkamų finansuoti išlaidų suma padidinama 30 procentų, tačiau tokia padidinta suma negali būti didesnė už apskaičiuotą visų išlaidų sumą;

visos išlaidos – tinkamos finansuoti išlaidos, turto, nurodyto šio straipsnio 7 dalies 2 punkte, įsigijimo išlaidos ir kitos sąnaudos, priskiriamos prie leidžiamų atskaitymų ar ribojamų dydžių leidžiamų atskaitymų, patirtos mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros veikloje sukuriant turtą, įskaitant sąnaudas, patirtas dėl susijusių asmenų veiklos, išskyrus palūkanas ir pastatų nusidėvėjimo sąnaudas;

pelnas iš turto naudojimo – apmokestinamasis pelnas, apskaičiuotas iš paties vieneto vykdomoje mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros veikloje sukurto turto naudojimo, pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn gautų pajamų (įskaitant honorarus ir kompensacijas už pažeistas intelektinės nuosavybės teises) atskaičius šioms pajamoms tenkančius leidžiamus atskaitymus ir ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus.“

4. Papildyti 5 straipsnį 10 dalimi:

„10. Apmokestinamojo pelno iš turto naudojimo, pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn daliai apskaičiuoti šio straipsnio 9 dalyje nustatyta formulė taikoma atskirai kiekvienam turtui, nurodytam šio straipsnio 7 dalies 2 punkte, arba turtui (produktui) ar

turto (produktų) grupei, kai šis turtas (produktas) ar turto (produktų) grupė sukuriami panaudojant kelis turto, nurodyto šio straipsnio 7 dalies 2 punkte, vienetus ir vienetas gali pagrįsti, kad formulė dėl praktinių priežasčių negali būti taikoma atskirai kiekvienam turtui, nurodytam šio straipsnio 7 dalies 2 punkte. Visais atvejais vienetas turi turėti dokumentus, kuriais pagrindžiamas ryšys tarp tinkamų finansuoti išlaidų, visų išlaidų, turto, nurodyto šio straipsnio 7 dalies 2 punkte, arba turto (produkto) ar turto (produktų) grupės, pelno iš turto naudojimo.“

4 straipsnis. 11 straipsnio pakeitimas

Papildyti 11 straipsnį 8 dalimi:

„8. Apskaičiuojant pelno mokestį, neatsižvelgiama į darinį ar kelis darinius, kurių nustatymo pagrindinis tikslas arba vienas iš pagrindinių tikslų – gauti mokestinės naudos, ir todėl jie laikomi apsimestiniais, atsižvelgus į visus susijusius faktus ir aplinkybes. Darinys gali apimti daugiau nei vieną etapą ar dalį. Darinys arba keli dariniai laikomi apsimestiniais, jeigu jie nebuvo nustatyti dėl svarių komercinių priežasčių, atspindinčių ekonominę realybę.“

5 straipsnis. 17 straipsnio pakeitimas

Papildyti 17 straipsnio 2 dalį 13 punktu:

„13) palūkanos.“

6 straipsnis. 30 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 30 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Jeigu mokestiniais metais iš pajamų atėmus neapmokestinamąsias pajamas ir atskaičius leidžiamus atskaitymus bei ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus gaunami mokestinio laikotarpio nuostoliai, šių nuostolių suma perkeliama į kitus mokestinius metus, išskyrus nuostolius, patirtus dėl vertybinių popierių ir (arba) išvestinių finansinių priemonių perleidimo, ir nuostolius, patirtus dėl turto naudojimo, pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn, apskaičiuotus pagal šio Įstatymo 5 straipsnio 9 dalyje nustatytą formulę.“

2. Papildyti 30 straipsnį 2^1 dalimi:

„2^1. Nuostoliai, patirti dėl turto naudojimo, pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn, apskaičiuoti pagal šio Įstatymo 5 straipsnio 9 dalyje nustatytą formulę, perkeliami į kitus mokestinius metus, tačiau dengiami tik pagal šio Įstatymo 5 straipsnio 9 dalyje nustatytą formulę apskaičiuoto apmokestinamojo pelno dalimi.“

7 straipsnis. Įstatymo papildymas 30^1 straipsniu

„30^1 straipsnis. Palūkanos

1. Iš pajamų atskaitomos palūkanų sąnaudos, neviršijančios palūkanų pajamų.

2. Jeigu vieneto palūkanų sąnaudos viršija palūkanų pajamas, iš pajamų atskaitoma palūkanų sąnaudų, viršijančių palūkanų pajamas, suma, ne didesnė kaip 30 procentų vieneto apmokestinamojo EBITDA, t. y. apmokestinamojo pelno, apskaičiuoto iš pajamų atėmus neapmokestinamąsias pajamas, leidžiamus ir ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus, išskyrus nusidėvėjimo ir amortizacijos sumas, mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros darbų sąnaudų padidintų atskaitymų sumą, apmokestinamųjų pajamų sumažinimo dėl filmo arba jo dalies gamybai neatlygintinai suteiktų lėšų sumą, atskaitomą suteiktos paramos sumą, praėjusių mokestinių laikotarpių nuostolių, atskaitomų iš mokestinio laikotarpio pajamų, sumą ir palūkanų sąnaudas, viršijančias palūkanų pajamas.

3. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 2 dalies nuostatas, iš pajamų gali būti atskaitoma palūkanų sąnaudų, viršijančių palūkanų pajamas, suma (dalis), neviršijanti 3 000 000 eurų.

4. Jeigu vienetas priklauso vienetų grupei, šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatos taikomos bendrai visiems tos vienetų grupės Lietuvos vienetams ir užsienio vienetų nuolatinėms buveinėms Lietuvos Respublikoje, išskyrus finansų įstaigas ir draudimo įmones. Jeigu vienetų grupės vienetų bendra palūkanų sąnaudų, viršijančių palūkanų pajamas, suma yra lygi arba mažesnė už pagal šio straipsnio 2 ar 3 dalies nuostatas apskaičiuotą maksimalią vienetų grupei leidžiamą atskaityti palūkanų sumą, vienetų grupei priklausantys vienetai atskaito visas palūkanų sąnaudas, viršijančias palūkanų pajamas. Vieneto atskaitoma palūkanų sąnaudų, viršijančių palūkanų pajamas, dalis nuo vienetų grupei taikant šio straipsnio nuostatas leidžiamos atskaityti palūkanų sąnaudų sumos apskaičiuojama proporcingai to vieneto palūkanų sąnaudų, viršijančių palūkanų pajamas, daliai nuo vienetų grupės vienetų, kurių palūkanų sąnaudos viršija palūkanų pajamas, palūkanų pajamas viršijančios palūkanų sąnaudų sumos.

5. Jeigu vieneto finansinės ataskaitos įtrauktos į vienetų grupės konsoliduotąsias finansines ataskaitas, tai toks vienetas turi galimybę, neatsižvelgdamas į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas, atskaityti visas palūkanų sąnaudas, viršijančias palūkanų pajamas, jeigu gali įrodyti, kad jo nuosavo kapitalo ir viso turto santykis daugiau nei 2 procentiniais punktais nėra mažesnis už atitinkamą vienetų grupės santykį, nustatomą pagal vienetų grupės konsoliduotųjų finansinių ataskaitų duomenis. Visas turtas ir įsipareigojimai vertinami taikant tą patį metodą (tuos pačius apskaitos standartus), kaip ir sudarant konsoliduotąsias finansines ataskaitas.

6. Į palūkanas taip pat įtraukiama:

1) atlygis už paskolas, suteikiančias teisę dalyvauti skirstant pelną;

2) atlygis už konvertuojamąsias ir nulinės atkarpos obligacijas;

3) atlygis už finansavimą pagal islamo teisę;

4) atlygis už lizingą (finansinę nuomą);

5) į turto balansinę vertę įtrauktos kapitalizuotos palūkanos;

6) palūkanos, susietos su skolinto kapitalo grąža (pelnu, pajamomis);

7) sąlyginės išvestinių finansinių priemonių arba apsidraudimo sandorių, susijusių su vieneto paskolomis, palūkanos;

8) garantiniai mokėjimai pagal finansavimo sandorius;

9) kitas atlygis, ekonomiškai lygiavertis palūkanoms;

10) su visais šioje dalyje paminėtais mokėjimais susiję administravimo mokesčiai;

11) su visais šioje dalyje paminėtais mokėjimais susijusi užsienio valiutos kurso pasikeitimo suma.

7. Šio straipsnio nuostatos netaikomos:

1) paskolų, skirtų ilgalaikiams viešosios infrastruktūros projektams, kurių tikslas yra sukurti, modernizuoti, valdyti ir (arba) prižiūrėti turtą, skirtą viešiesiems interesams tenkinti, finansuoti, kai projekto vykdytojas, jo turtas yra, palūkanų sąnaudos patiriamos ir pajamos gaunamos Europos Sąjungos valstybėje narėje, palūkanoms. Projektų priskyrimo prie ilgalaikių viešosios infrastruktūros projektų kriterijus ir tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija;

2) finansų įstaigoms ir draudimo įmonėms;

3) vienetams, neturintiems susijusių asmenų (vienetų).

8. Kai taikomas šio straipsnio 7 dalies 1 punktas, pajamos, gautos iš ilgalaikio viešosios infrastruktūros projekto, šio straipsnio taikymo tikslais apskaičiuojant apmokestinamąjį EBITDA neįtraukiamos.

9. Pagal šį straipsnį neatskaitytų palūkanų sąnaudų suma, kuri kitais šiame Įstatyme nustatytais atvejais galėtų būtų atskaitoma, gali būti perkeliama į kitus mokestinius laikotarpius neribotą laikotarpį ir atskaitoma iš tų mokestinių laikotarpių pajamų taikant šiame straipsnyje nustatytus apribojimus.“

8 straipsnis. 39 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 39 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„**39 straipsnis. Pozityviųjų pajamų apskaičiavimas ir apmokestinimas**

1. Pozityviosios pajamos yra apmokestinamos pagal šio straipsnio nuostatas, jeigu:

1) kontroliuojamasis užsienio vienetas yra įregistruotas ar kitaip organizuotas tikslinėje teritorijoje arba

2) kontroliuojamojo užsienio subjekto pasyviosios pajamos viršija 1/3 visų to kontroliuojamojo užsienio subjekto mokestinio laikotarpio pajamų ir

3) kontroliuojamojo užsienio subjekto faktinis pelno mokestis, apskaičiuotas nuo to kontroliuojamojo užsienio subjekto pajamų pagal toje užsienio valstybėje taikomas pelno mokesčio ar jam tapataus mokesčio taisykles, yra mažesnis nei 50 procentų faktinio pelno mokesčio, kuris būtų apskaičiuotas nuo to kontroliuojamojo užsienio subjekto pajamų pagal šio Įstatymo nuostatas. Taikant šį punktą, neatsižvelgiama į kontroliuojamojo užsienio vieneto per nuolatinę buveinę kitoje užsienio valstybėje uždirbtas pajamas, kurios nėra apmokestinamos užsienio valstybėje, kurioje įregistruotas ar kitaip organizuotas

kontroliuojamasis užsienio vienetas. Taikant šį punktą, į pozityviąsias pajamas įtraukiamos tik kontroliuojamojo užsienio subjekto pasyviosios pajamos.

2. Šio straipsnio nuostatos netaikomos tais atvejais, jeigu kontroliuojamasis užsienio subjektas, atitinkantis šio straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktuose nurodytas sąlygas, turi darbuotojų ir naudoja turtą faktinei ekonominei veiklai užtikrinti valstybėje, kurioje šis kontroliuojamasis užsienio subjektas įregistruotas ar kitaip organizuotas.

3. Pasyviosios pajamos pagal šį straipsnį suprantamos kaip:

1) palūkanos ir kitos iš finansinio turto gaunamos pajamos;

2) honorarai ir bet kurios kitos pajamos iš intelektinės nuosavybės;

3) pajamos iš paskirstytinojo pelno (įskaitant iš kitų vienetų gautus dividendus ir Lietuvos vienetui paskirstytus, bet neišmokėtus dividendus) ir turto vertės padidėjimo pajamos iš akcijų (dalių, pajų), balsavimo teisių ar teisių į paskirstytinojo pelno dalį arba išimtinių teisių jas įsigyti perleidimo;

4) pajamos iš draudimo ir finansinių paslaugų teikimo veiklos;

5) vienetų, kurie gauna su prekių tiekimu ir paslaugų teikimu susijusių pajamų iš prekių ir paslaugų, įsigytų iš susijusių asmenų ir jiems parduotų, nesukurdami pridėtinės ekonominės vertės arba sukurdami nedidelę pridėtinę ekonominę vertę, pajamos.

4. Į pozityviąsias pajamas neįtraukiama:

1) išmokos, kurios laikomos neleidžiamais atskaitymais pagal šio Įstatymo 31 straipsnio 1 dalį ir kurias kontroliuojamasis užsienio subjektas yra gavęs iš Lietuvos vieneto;

2) paskirstyti proporcingai Lietuvos vieneto valdomų akcijų (dalių, pajų), balsavimo teisių ar teisių į paskirstytinojo pelno dalį arba išimtinių teisių jas įsigyti skaičiui, tačiau neišmokėti šiam Lietuvos vienetui dividendai, jeigu jie neviršija prieš tai buvusio mokestinio laikotarpio pozityviųjų pajamų sumos, apskaičiuotos pagal šio straipsnio 5 dalį, ir išmokami per penkis vienas po kito einančius mokestinius laikotarpius. Jeigu šie dividendai per penkis vienas po kito einančius mokestinius laikotarpius neišmokami, visi per tą laiką apskaičiuoti dividendai įtraukiami į pozityviąsias pajamas.

5. Apskaičiuojant pozityviąsias pajamas, gali būti atimamos neapmokestinamosios pajamos, atskaitomi leidžiami atskaitymai ir ribojamų dydžių leidžiami atskaitymai, susiję su tų pajamų uždirbimu, pagal šio Įstatymo 11 straipsnio nuostatas. Jeigu apskaičiuojama neigiama suma, ši suma nemažina Lietuvos vieneto pajamų.

6. Jeigu Lietuvos vienetas turi daugiau kaip vieną kontroliuojamąjį užsienio subjektą, kiekvieno iš jų pozityviosios pajamos apskaičiuojamos atskirai.

7. Apskaičiuotos pozityviosios pajamos įtraukiamos į tą Lietuvos vieneto mokestinį laikotarpį, kurį baigiasi kontroliuojamojo užsienio subjekto mokestinis laikotarpis. Jeigu kontroliuojamojo užsienio subjekto mokestinis laikotarpis nenustatomas, laikoma, kad kontroliuojamojo užsienio subjekto mokestinis laikotarpis sutampa su Lietuvos vieneto mokestiniu laikotarpiu.

8. Tos pačios kontroliuojamojo užsienio subjekto pajamos šiame straipsnyje nustatyta tvarka gali būti apmokestinamos Lietuvos Respublikoje tik vieną kartą.

9. Kontroliuojamojo užsienio vieneto Lietuvos vienetui išmokėti dividendai neapmokestinami, jeigu tos pajamos, kurių pagrindu šie dividendai išmokėti, buvo įtrauktos į šio Lietuvos vieneto pajamas kaip pozityviosios pajamos. Tačiau jeigu kontroliuojamojo užsienio vieneto Lietuvos vienetui išmokėti dividendai viršija pajamas, kurios buvo įtrauktos į šio Lietuvos vieneto pajamas kaip pozityviosios pajamos, dividendų dalis, viršijanti Lietuvos vieneto pozityviąsias pajamas, apmokestinama pagal šio Įstatymo 35 straipsnį.

10. Kai Lietuvos vienetas perleidžia savo turimą kontroliuojamojo užsienio vieneto dalį arba per nuolatinę buveinę, nurodytą šio Įstatymo 2 straipsnio 4^1 dalies 2 punkte, vykdomą veiklą ir bet kuri iš perleidimo gautų pajamų dalis anksčiau buvo įtraukta į pozityviąsias pajamas, apskaičiuojant už šias pajamas mokėtino pelno mokesčio sumą, ta pajamų dalis neįtraukiama į Lietuvos vieneto pelno mokesčio bazę.

11. Lietuvos vienetas turi teisę nuo pozityviųjų pajamų toje valstybėje arba zonoje, kurioje įregistruotas arba kitaip organizuotas kontroliuojamasis užsienio subjektas, sumokėto pelno mokesčio ar jam tapataus mokesčio dydžiu (jeigu tai kontroliuojamasis užsienio vienetas, proporcingai Lietuvos vieneto turimų akcijų (dalių, pajų), balsavimo teisių ar teisių į paskirstytinojo pelno dalį arba išimtinių teisių jas įsigyti skaičiui) sumažinti į biudžetą mokėtiną pagal šį Įstatymą nuo pozityviųjų pajamų apskaičiuotą pelno mokestį šio Įstatymo 55 straipsnio 6 dalyje nustatyta tvarka. Jei toje valstybėje arba zonoje mokesčio sumokėta daugiau, negu tai numato tos valstybės arba zonos įstatymai, Lietuvos vienetas turi teisę sumažinti į biudžetą mokėtiną pagal šį Įstatymą nuo pozityviųjų pajamų apskaičiuotą pelno mokestį mokesčio, kuris turėjo būti sumokėtas nuo pozityviųjų pajamų toje valstybėje arba zonoje, kurioje įregistruotas arba kitaip organizuotas kontroliuojamasis užsienio subjektas, dydžiu.

12. Lietuvos vienetas turi teisę nuo pozityviųjų pajamų Europos ekonominės erdvės valstybėje arba valstybėje, su kuria Lietuvos Respublika yra sudariusi ir taiko dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartį ir pagal kurios atitinkamą įstatymą kontroliuojamojo užsienio subjekto pajamos yra įtrauktos į tos valstybės vieneto pozityviąsias pajamas ir apmokestintos pagal taisykles, analogiškas šiame straipsnyje nustatytoms taisyklėms, sumokėto pelno mokesčio ar jam tapataus mokesčio dydžiu sumažinti į biudžetą mokėtiną pagal šį Įstatymą nuo pozityviųjų pajamų apskaičiuotą pelno mokestį šio Įstatymo 55 straipsnio 6 dalyje nustatyta tvarka.“

9 straipsnis. 55 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 55 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Lietuvos vienetas iš šio Įstatymo nustatyta tvarka nuo pozityviųjų pajamų apskaičiuoto pelno mokesčio sumos gali atskaityti pelno mokesčio arba jam tapataus

mokesčio sumą, sumokėtą užsienio valstybėje nuo toje valstybėje per tuos mokestinius metus gautų pozityviųjų pajamų, kaip nustatyta šio Įstatymo 39 straipsnio 11 ir 12 dalyse. Atskaitymai iš apskaičiuotos pelno mokesčio sumos šiame straipsnyje nustatyta tvarka leidžiami tik tuo atveju, jeigu yra išduoti užsienio valstybės mokesčio administratoriaus patvirtinti dokumentai apie užsienio valstybėje per tuos mokestinius metus gautas pajamas bei nuo jų apskaičiuotą ir sumokėtą pelno mokesčio arba jam tapataus mokesčio sumą ir jeigu Lietuvos vienetas vietos mokesčio administratoriui pateikia ar nurodo kontroliuojamojo užsienio subjekto:

1) pavadinimą ir buveinės adresą;

2) valdytojų sąrašą (jeigu tai kontroliuojamasis užsienio vienetas);

3) balansą bei pelno ir nuostolių ataskaitą;

4) gautų pajamų ir nuo jų apskaičiuoto bei sumokėto pelno mokesčio ar jam tapataus mokesčio sumas;

5) pozityviųjų pajamų sumą;

6) nuo pozityviųjų pajamų sumokėtų mokesčių įrodymus.“

10 straipsnis. Įstatymo 3 priedėlio pakeitimas

Papildyti Įstatymo 3 priedėlį 14 punktu:

„14. 2016 m. liepos 12 d. Tarybos direktyva (ES) 2016/1164, kuria nustatomos kovos su mokesčių vengimo praktika, tiesiogiai veikiančia vidaus rinkos veikimą, taisyklės (OL 2016 L 193, p. 1).“

11 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio įstatymo 3 ir 6 straipsnius bei šio straipsnio 5 dalį, įsigalioja 2019 m. sausio 1 d.

2. Šio įstatymo, išskyrus šio įstatymo 3 ir 6 straipsnius, nuostatos taikomos apskaičiuojant ir deklaruojant 2019 metų ir vėlesnių mokestinių laikotarpių pelno mokestį. Šio įstatymo 3 ir 6 straipsnių nuostatos taikomos apskaičiuojant ir deklaruojant 2018 metų ir vėlesnių mokestinių laikotarpių pelno mokestį.

3. Jeigu šio įstatymo 3 straipsnio 1 dalimi keičiamo Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo 5 straipsnio 7 dalies 2 punkte nurodyto turto autorių teisės atsirado, patentas buvo išduotas ar papildomos apsaugos liudijimas įsigaliojo, ar išimtinė licencija buvo suteikta iki 2017 m. gruodžio 31 d., šio įstatymo 3 straipsniu keičiamo Pelno mokesčio įstatymo 5 straipsnio 7–10 dalių nuostatos taikomos tik tuo atveju, jei yra dokumentai, kuriais pagrindžiamas tinkamas šio įstatymo 3 straipsnio 4 dalimi pildomo Pelno mokesčio įstatymo 5 straipsnio 10 dalies taikymas.

4. Šio įstatymo 5 ir 7 straipsnių nuostatos netaikomos sandorių, sudarytų iki šio įstatymo 5 ir 7 straipsnių įsigaliojimo, išskyrus atvejus, kai po šių straipsnių įsigaliojimo pakeičiamos sandorio sąlygos (sandorio trukmė ar suma), palūkanoms.

5. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija ir finansų ministras iki 2018 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas